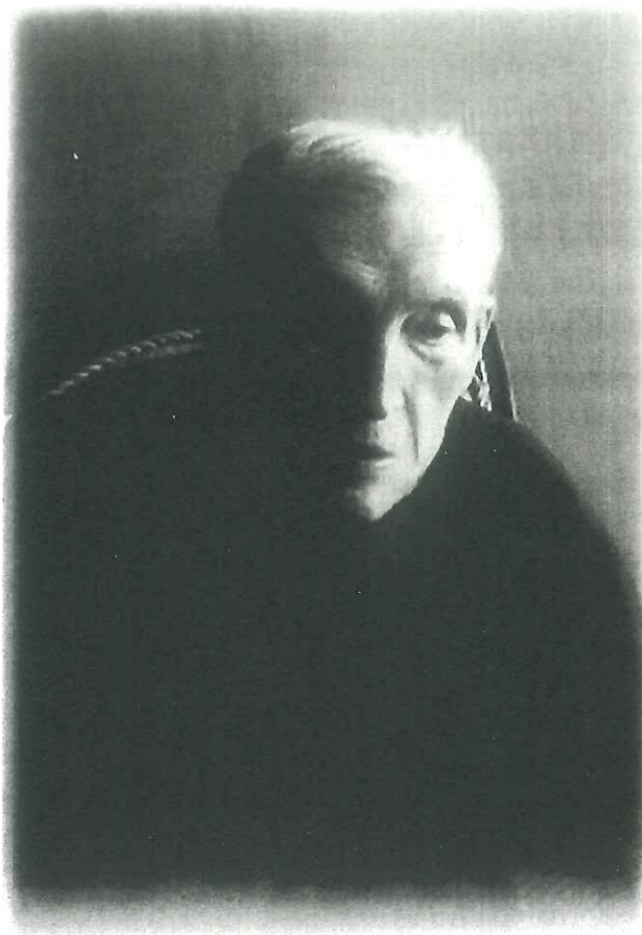

Mezey

KZB-2022/15509
ÉRKEZETI 2022 NOV 11.

DR. MAROSI ENDRE ATYA

1915-2009

*"Hiszek a Szent szívben és szeretetében. Hiszek a lelkeknek Szent közösségében.
Hiszek a szeretet végső győzelmében." Dr. Marosi Endre Püspök.*

Hiszek a Szent szívben és szeretetében.

Hiszek a lelkeknek Szent közösségében.

Hiszek a szeretet végső győzelmében.

Ámen.

(Dr. Marosi Endre atya imádsága)

Mezőberényi Polgármesteri Hivatal			
Ikt. sz.: T 3673-1		Melléklet: db	
Érkezett:		2022 NOV 11.	
Előszám:	Utószám:	Előadó:	
		M. J.	

DR. MAROSI ENDRE ATYA

1915-2009

*"Hiszek a Szent szívben és szeretetében. Hiszek a lelkeknek Szent közösségében.
Hiszek a szeretet végső győzelmében." Dr. Marosi Endre Plébános.*

Hiszek a Szent szívben és szeretetében.

Hiszek a lelkeknek Szent közösségében.

Hiszek a szeretet végső győzelmében.

Ámen.

(Dr. Marosi Endre atya imádsága)

I. A JAVASLATTEVŐ ADATAI

1. A javaslatot benyújtó (személy/intézmény/szervezet/vállalkozás) neve:

Szűz Mária Szent Neve és Szent József Plébánia

2. A javaslatot benyújtó személy adatai:

Név: *Pütkösti István Gáborné*

Levelezési cím: *5650 Mezőberény Mónus Illés u.*

Telefonszám: *06-20-38-98-849*

E-mail cím: *vaszilyannamaria@gmail.com*

A javaslatot benyújtó kapcsolattartó személy adatai:

Név: *Tánczos Eszter*

Levelezési cím: *5650 Mezőberény, Madarász András u. 52. sz.*

Telefonszám: *06-20-42-90-622*

E-mail cím: *tinczi@gmail.com*

II. A NEMZETI ÉRTÉK ADATAI

1. A nemzeti érték megnevezése:

Dr. Marosi Endre címzetes apát, plébános életműve

2. A nemzeti érték szakterületenkénti kategóriák szerinti besorolása:¹

☐ agrár- és élelmiszergazdaság	☐ egészség és életmód	☐ épített környezet
☐ ipari és műszaki megoldások	☒ kulturális örökség	☐ sport
☐ természeti környezet	☐ turizmus és vendéglátás	

a szakterületi besorolás indokolása:

3. A nemzeti érték a magyarországi együtt élő népekhez, az államalkotó tényezőként elismert nemzetiségekhez kapcsolódó érték:

- ☐ igen
amely nemzetiség:²

- ☐ nem

4. A nemzeti érték fellelhetőségének helye:

Mezőberény

5. Értéktár megnevezése, amelybe a nemzeti érték felvételét kezdeményezik:

☒ települési

☐ ötéjegyű

☐ ágazati

amely értéktár neve:

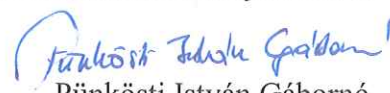
¹ Egy szakterületenkénti kategória megjelölése lehetséges.

² Kérjük, jelölje és nevezze meg, amennyiben magyarországi együtt élő népekhez, az államalkotó tényezőként elismert nemzetiségekhez kapcsolódó az érték.

6. A nemzeti érték rövid, szöveges bemutatása, egyedi jellemzőinek és történetének leírása, a megjelölt szakterületi kategória indokolása (amennyiben nemzetiséghez kapcsolódó érték, a nemzetiségi vonatkozások, a nemzetiséghez való kötődés bemutatása):

Dr. Marosi Endre címzetes apát plébános a Mezőberényben eltöltött 38 év példamutató magas színvonalú, de alázatos szolgálatával kivívta a város lakosságának elismerését. Érdemessé vált a "Mezőberényért" kitüntetésre. Hívei Igaz emberként, szakrális ételemben Szentként tisztelték. Hiszen nap mint nap érezhették sugárzó Istenkapcsolatát. A rábízottak megtapasztalhatták erős mély hitét, elhivatottságát, kitartó alázatos szolgálatát. szellemi és lelki nagyságát, amellyel felül tudott emelkedni a legnehezebb helyzeteken is. Környezete és munkatársai erőt meríthettek Isten szeretetét sugárzó hitéből, lelkierejéből.

Mi a mezőberényi katolikus közösség ezen értékek alapján bátorkodtunk felterjeszteni a Nemzeti Értéktárba.

Pünkösti István Gáborné
felterjesztő

7. Indokolás az értéktárba történő felvétel mellett:

DR. MAROSI ENDRE, A PAPOK PÉLDAKÉPE

Marosi atya szerette a paptestvéreket. Minden papi találkozón részt vett, úgy a papok lelki napjain, a rekollekciókon, mint az évente két alkalommal megtartott, úgynevezett koronákon.

A papi rekollekció inkább lelki, a korona inkább szakmai tanácskozásnak minősülhet, amely megerősíti önazonosságunkat a papi közösségen belül, és egyben lehetőséget kínál az aktuális kihívások mérlegelésére és az előre tekintésre. Az első része tulajdonképpen imádság: általában szentségimádás és szentmise. Majd a munkamegbeszélés következik, amely szeretetvendégséggel zárul.

Marosi atya felszólalásai minden alkalommal élményszámba mentek. Általában a végén szólalt fel, mint a papi közösség legidősebb tagja. Úgy hallgattuk őt, mint egy pátriárkát, mint egy bölcs és szent tanítót. Soha senkivel nem vitázott, soha senkiről rosszat nem mondott. Szavaival, egész lényével legfőbb tanító Mesterünkre, Jézusra irányította a figyelmünket. Sugárzott belőle a Jézus iránti tisztelet és szeretet. Jézushoz való viszonya Keresztelő Szent Jánost idézte: „*Neki növekednie kell, nekem pedig kisebbednem.*”

Nagy tudása és lelkesége mély alázatossággal párosult.

Utolsó találkozásunk a békéscsabai kórházban volt. Utolsó napjai voltak már, félig öntudatlan állapotban. Amikor elmondtam neki, hogy ki vagyok, mindjárt arra kért, hogy engedjük őt a templomba, mert még aznap nem misézett. Ez foglalkoztatta, nem a betegsége. Ilyen nagyra értékelte Krisztus kereszttáldozatát.

Ott, a kórházi ágyon ő maga volt a megfeszített Krisztus mása. Alter Christus. Ez a pap. Az igazi Pap. Ilyen volt Ő, Dr. Marosi Endre: a papok példaképe.

Lejegyezte paptestvére, Szigeti Antal békéscsabai plébános, aki tiszta szívvel és tisztelettel ajánlja Dr. Marosi Endre atya életművének felvételét a Mezőberényi Értéktárba, hogy a szeretett mezőberényi plébániai közössége mellett, Mezőberény városa is híven őrizze az ő életművének örökségét.

Szigeti Antal

a békéscsabai Páduai Szent Antal Társszékesegyház
és a mezőberényi Szűz Mária Szent Neve és Szent József Plébánia
plébánosa

8. A nemzeti értékkel kapcsolatos információt megjelenítő források listája

(bibliográfia, honlapok, multimédiás források):

1. Hiszek a Szent Szívben (Mezőberény, 2013)
2. Mezőberényi Hírmondó kiadványai (1994-2008)
3. Mécs László: Vadócba rózsát oltok (Yurtha Könyvműhely, Törökbálint - 1998)
4. https://www.familiaonline.hu/cikk/2008.j%C3%BAnius/hiszek_a_szeretet_vegso_gyozel_meben/2/#ide (Szerző: Szeged-Csanádi Egyházmegyei Sajtószolgálat – 2008. június)
5. Marosi Endre rubint miséje - MTV felvétel (www.mtv.hu/vallasi - MTV 2008) /Tóth Zoltánné jóvoltából - DVD formátumban/
6. <https://www.magyarKurir.hu/hirek/elhunyt-marosi-endre> (2009. február 23.)
7. <https://www.bekesmegye.com/bekes-megye-hirek/elhunyt-dr-marosi-endre-atya-bekes-megye>
8. Ó áldott Szűzanya... (Népének) <https://www.youtube.com/watch?v=43cRog8FLNs>
9. Hozsanna (Szent István Társulat, Budapest – 2012)
10. Szentírás (Szent Jeromos Katolikus Bibliatársulat, Budapest - 2020)

9. A nemzeti érték hivatalos weboldalának címe:

III. MELLÉKLETEK

1. Az értéktárba felvételre javasolt nemzeti érték fényképe vagy audiovizuális-dokumentációja
2. A Htv. 1. § (1) bekezdés *m)* pontjának való megfelelést valószínűsítő dokumentumok, támogató és ajánló levelek
3. A javaslatban megadott adatok kezelésére, illetve a benyújtott teljes dokumentáció, - ideértve a csatolt dokumentumok, saját készítésű fényképek és filmek felhasználására is - vonatkozó hozzájáruló nyilatkozat
4. A nem saját készítésű dokumentumok szerepeltetése esetén az adott dokumentum tulajdonosának hozzájáruló nyilatkozata a szabad felhasználásról

DR. MAROSI ENDRE ÉLETRAJZA

1915. augusztus 1-jén született Nagyváradon. Édesapja az ottani ítélőtábla táblabírája volt, majd magyarsága miatt Székelyhídra helyezték a járási bíróság vezetőjének, ami a család szétszakításával járt.

Édesanyját 2 éves korában veszítette el, aki a halálos ágyán gyermekeit a Szűzanyára bízta. Papi hivatását innen eredezteti, mivel emlékezete óta pap akart lenni. Testvérbátyja szintén ezt a hivatást kapta. 5 éves volt, amikor édesapja házassága által egy jó nevelőanyát kaptak, akiről mindig nagy szeretettel beszélt.

Az elemi a Nagyváradai Katolikus Iskolában végezte, majd édesapja kívánságára a középiskola első 4 évét Debrecenben magántanulóként a Piarista Gimnáziumban, második 4 évét a Szegedi Kiszemináriumban fejezte be. Érettségi után az akkor megnyílt Szegedi Teológiára nyert felvételt, ahol országos hírű jezsuita tanárok készítették fel, és

1938. május 1-jén szentelték pappá. Ebben az évben tartották Budapesten az Eucharisztikus Kongresszust, amelyen gyóntatóként vett részt.

Papi jelmondata: „Jézusom Bízom benned!”

Teológiai doktorátusát a Budapesti Pázmány Egyetemen folytatott tanulmányai eredményeképpen szerezte meg. 1948. november 18-án avatták doktorrá. Disszertációjának témája az Oltáriszentség bemutatása és értelmezése volt.

Papi állomáshelyei: Dombegyháza, Csanádapáca, Magyarbánhegyes, Pusztaföldvár, Szeged, Csorvás. 1940-ben hazakerült a visszacsatolt Nagyváradra. A II. világháború vége Szarvason érte. 1951-ben Debrecen-Csapókert volt a következő állomáshely, majd Békéscsaba Erzsébethely, Orosháza, Újkígyós következett. Az '56-os események után újra Békéscsaba-Erzsébethelyen látott el lelkipásztori feladatokat. Innen Szeghalomra helyezték. Végül 1971-ben került Mezőberénybe, ahol haláláig, 2009. február 20-ig aktív papi életet élt.

Dr. Marosi Endre Mezőberényi plébánost 1999-ben a „Mezőberényért” kitüntetés kitüntetettjé, Cservenák Pál Miklós polgármester a következő szavakkal méltatta:

„Dr. Marosi Endre életével, elhivatottságával, emberi tartásával maradandó példát mutatott. Fiatalnak és idősnek nyújtott lelki segítséggel, támasszal pedig méltán vívta ki Mezőberény városának megbecsülését.”

A Mezőberényben eltöltött közel 38 év alatt hivatásának élve erős hittel, nagy lelkiezővel tanított, nevelt. Hűséggel, szeretettel és mély alázattal élte és hirdette Isten Országát. Életének középpontja az Oltáriszentség volt. Ebből és a Szűzanya felé áradó töretlen

bizalomból táplálkozott, merített erőt hivatásához, a megélt és átélt nehézségekhez. Mécs László papköltőnk írja a „*Vadócba rózsat oltok, hogy szebb legyen a föld*” című versében „*Bátyám én lelket oltok az evangéliumból.*” Nos, ilyen oltókés volt a mi plébánosunk Marosi Endre apát úr is.

Tanítása, nevelése, az evangélium hirdetése Jézus példája szerinti volt. Ugyanis Jézushoz hasonlóan történetekkel világított rá mondandójának lényegére. Éppen ezért, aki akarta megérthette, érintve találhatta, illetve magáévá tehette, - kortól, képzettségtől, hovatartozástól függetlenül -. Idős kora ellenére, zárandoklatokat szervezett, például Szent II. János Pál pápánk, Magyarországi látogatásának helyszínére, vagy a Szegedi Dómba, ami erősítette személyes hitünket és közösségi életünket. Ifjúsági összejöveleteket tartott - agapé keretében - ahol próbálta az életre felkészíteni fiataljainkat. Meghallgatva Őket a felvetett témákat közösen megvitatva, fiatalos lendülettel meghitt légkörben.

Hálás vagyok a Gondviselésnek, hogy Mezőberénybe vezérelt, és így nemcsak hogy megismerhettem őt, hanem munkájának segítőkjeként részese lehettem élete utolsó szakaszának. Az ő életszentségének kisugárzása úgy gondolom, hogy nemcsak az én életembe hozott változást, hanem még sokakéba, talán nem túlzok, ha azt mondom: egész Mezőberény életébe. Hiszen úgy tudta közvetíteni Isten jóságos, irgalmas szeretetét, hogy az a szívét, lelket teljesen átjárta. Egész életével támasztotta alá hiteles hitvallását. Mesterének szeretetében élve az ő példájára önzetlen szeretettel fordult mindenkihez, hivatásának élve, élete utolsó percéig.

Azt, hogy milyen fontos volt számára a betegek, az elesettek segítése hívei jól láthatták és megtapasztalhatták.

Részben tanúja illetve részben hallója vagyok sok történetnek. Többen tettek tanúságot arról, hogy látták bevásárolni mielőtt a rászorulókhoz ment, és vitte nekik az élelmiszert.

Az a történet is szájhagyomány útján terjedt, hogy előfordult olyan eset, amikor a beteghez kihívták, ott beáztatva találta a szennyes ruhákat és miután ellátta a beteget, feltúrte az ingjének az ujját és befejezte a mosást.

Életének utolsó elsöpéntekjén is még meglátogatta a betegeit, elvitte hozzájuk az Úr Szent Testét és Véré, az Oltáriszentséget. Délután a kimerültség és a megromlott egészségi állapota miatt orvost kellett hozzá hívni, aki kórházba utalta.

A kórházban két hetet töltött el. A halálos ágyából is fel akart kelni, hogy misézhesen. A 94. életévében lassan, csendben hunyt ki csonkig égve, mint egy gyertya, de fénye még

most is világít, ha emlékét felidézzük. A templomban még a mai napig érzem imádságos
lelkületének jelenlétét, mintha még most is imádkozna az Oltáriszentség jelenlétében érettünk.

*Életútjának megvilágításához, most olvassák el az alábbiakban megszólaló hívek,
tanítványok, tanúságtevők vallomásait!*

— • —

TANÚSÁGTÉTELEK
DR. MAROSI ENDRE ATYÁRÓL

**PALLAGI SÁNDORNÉ - DR. MAROSI ENDRE ATYA TISZTELŐJE, A PLÉBÁNIAI
KÖZÖSSÉGÜNK TAGJA:**

Marosi Atyára emlékezve!

A napokban az egyik online szentmisén elhangzott szentbeszédben a szentekről beszélt a miséző pap. Kik is a szentek? Röviden válaszolva, akiket az egyház vértanúságuk, példamutató életük alapján szentté avat. De csak ők lehetnek szentek? Nem. Köztünk is lehetnek, járhatnak olyan kivételes emberek, akik a szentté avatás dicsőségében nem részesülnek, de szerény, alázatos, szeretetteljes életük során szerzett tudásukat, élettapasztalatukat, bölcsességüket Isten szolgálójaként a rájuk bízott és környezetükben élő emberek javára fordítják. Mindez Marosi Atyára is igaz.

Mezőberénybe helyezése után nagyon hamar elfogadták, megszerették a hívek. Minden nap misézett, vasárnaponként 8 órakor gyermekmisét tartott, 10 órakor volt a nagymise. A szülők, főként az anyák, több okból is szívesen vettek részt a korai és rövidebb misén, vihatték magukkal a kisebb gyermekeket is, s a délelőtti további részében időben el tudták készíteni a családi ebédet. Természetesen e miséből sem maradtak el a kötelező liturgiai elemek, és a szívhez szóló, szeretetteljes, gyermekek számára is érthető rövid szentbeszéd, amelyek a szülők számára is értékes útmutatásul, tanulságul szolgáltak.

Én magam is, a gyerekeimmel a hazaúton mindig megbeszéltük, ki mire emlékszik, mit is mondott a Pap bácsi. Úgy gondolom sok-sok értékes gondolat megragadt a lelkükben, jó gyermekeinkké, és szerető jó szülőkké váltak. Felnőttként is tisztelték, szerették a „Pap bácsit”.

Unokáim is szívesen emlékeznek a jóságot, szeretetet nyújtó szavaira, intelmeire. Tanította, nevelte őket, hogyan kell a Jóisten segítségét is kérve az élet ajándékait, de megpróbáltatásait is elfogadni, s ezért nap, mint nap, hálát és köszönetet mondani.

Csabai László /Lacika/a következőket írta: *„Kisiskolás koromban a szombat délelőtti megszokott programja volt a plébániai hittanóra Marosi Atyával, vagy, ahogy mi hívtuk, Pap bácsival.*

Pap bácsi hittanórai történetei időnként megisméltődtek, de mi ezt nem bántuk, ugyanis minden alkalommal sikerült újabb és újabb élményeket szerezni ezen tanításokból, akárcsak, mint a nagy zeneművek újrachallgatása során. Amikor hetedikes koromban Pap bácsi meghalt, a szombat délelőttök jó darabig nagy ürt hagytak maguk után, de az ott szerzett élményeket lelkünkben tovább vittük magunkkal.,,

A gyermekekkel való szoros lelki és szeretet kapcsolat mellett különösen fontosnak tartotta az idősek lelki gondozását. Amikor valamelyik hívő betegségéről tudomást szerzett, azonnal meglátogatta, ezután betegsége során több alkalommal is, s ellátta azzal a lelki útravalóval, amely az Atyához vezet.

A hozzátartozók elvesztése esetén mindig hangsúlyozta: *„Fájdalmas dolog egy időre fizikailag elszakadni szeretteinktől. Ám a szeretet erősebb a halálnál. Sokat imádkozzunk értük, a Jóisten közvetítésével kérjük, hogy szeretteink is imádkozzanak értünk, és ha a mi végső percünk következik, velünk lesznek, és boldogan találkozunk ott, ahol már soha sincs elválás.,,*

Köszönöm Atyának, hogy segítette gyógyítani a fájó szíveket, imádkozom érte, hogy minden rászorulónak nyújtson lelki támaszt az égből is.

Sokszor elmondta, panaszkodunk emberek, hogy valami nem sikerül, nem úgy alakul a sorsunk, ahogy szeretnénk, pedig kértük a Jóisten segítségét, sokat imádkoztunk. Atya a költő szavaival válaszolt: *„Nem elég a jóra vágyani, a jót akarni kell! És nem elég akarni, De tenni, tenni kell.”* s idézte a magyar közmondást is, *„Segíts magadon, az Isten is megsegít!,,* Mindig a becsületes, kitartó munka fontosságára hívta fel mind a gyermekek, mind a felnőttek figyelmét, s ehhez tetteivel, cselekedeteivel például is szolgált.

Nagyon fontos értéként hirdette a felebaráti szeretetet. Sokszor jutnak eszembe Atya szavai, miszerint mindenkit olyannak kell elfogadni amilyen, ítélkezni senki felett nincs jogunk. A mások hibáit rossz színben feltüntetni, továbbadni bizony bűn. Erre példaként mondta el egy asszony történetét, aki elmondta az idős bölcs embernek, hogy ő bizony pletykálgodott, de ezzel ő bűnt nem követett el, s hibáit jóváteszi. Ez bizony nehéz lesz mondta a bölcs. Menj végig az utcán, s egy tyúk tollait tépkedd le és szórd szét, a visszaúton szedd fel az összes a tollat. Az asszony azt mondta erre: az lehetetlen. A válasz: igen, s ezt a bűnt csak a Jóisten segítségét kérve lehet jóvátenni. Még sok-sok ilyen „példabeszéddel” segített Atya abban, hogy megértsük, hogy tetteinknek, cselekedeteinknek milyen nagy súlya van, amiért bizony vállalni kell a felelősséget is.

Amikor a családról beszélt, visszaidézte saját gyermekkorát, a mélyen szerető meleg otthont, ahonnan elindult. Elmondta, hogy a jó család összetartó ereje a nagy-nagy szeretet, a hűség, a kölcsönös tisztelet és miután mind különbözők vagyunk, sokszor szükség lehet a megbocsátás kegyelmének gyakorlására is. Ez igazán akkor működhet jól, ha mi magunk is a jóra törekszünk, ehhez kérjük a Jóisten segítségét, hogy gyermekeinkkel együtt boldog, harmonikus családban élhessünk.

Sok évvel ezelőtt egy békéscsabai munkatársam, aki Atya hittanoktatóknak tartott előadásait, szemináriumait hallgatta, azt mondta: a mezőberényi hívek nem is tudják, hogy a Jóisten milyen nagy ajándéka, hogy ilyen TUDÓS PAPOT rendelt szolgálatukra. Úgy gondolom nem csak én, hanem Mezőberény hívő közössége is nagy szeretettel emlékezünk meg Atyáról, ismerve és elismerve a TUDÓS PAP szellemi örökségét, s azt az idő múlásával egyre nagyobb tisztelettel őrizzük.

TÓTH CSALÁD – DR. MAROSI ENDRE ATYA TANÍTVÁNYAI, TISZTELŐI ÉS AZ EGYHÁZKÖZSÉGÜNK TAGJAI:

Drága Marosi Endre atya igaz ember volt, akárcsak Szent József, másoknak nem ártó, törvényt tisztelő és megtartó, jót cselekvő ember. Isten törvényeihez igazodó, felelős erkölcsi személy, aki hitével és engedelmességével bizonyult igaznak.

Az életében útmutató volt, bölcsességre nevelte a rá bízott gyermekeket és híveket. Hálásak vagyunk, amíg élünk, hogy tanítványai lehettünk. Amit tanított és mondott nekünk, az úgy lett és még a mai napig megállja a helyét, a tettekben és a cselekedetekben.

Marosi Endre atya a hitből élt, és megtanította nekünk, a családuknak hogyan kell hitből élni. Hite cselekedettel párosult, boldogsággal és szeretettel töltötte el az egyházközségünket. Soha nem hivatkozott a tetteivel, erényeivel, hatalmas tudásával.

Számunkra ő mai napig a Szent, akit ismerhettünk, és hálásak vagyunk a Jó Istennek, hogy tanulhattunk tőle és lélekben bővelkedhettünk mellette.

SZEKERES JÓZSEFNÉ - DR. MAROSI ENDRE ATYA TISZTELŐJE, PLÉBÁNAI KÖZSÉGÜNK TAGJA:

Dr. Marosi Endre címzetes apát nehéz időben a mezőberényi római katolikus közösség igazi lelki gondozója, támasza volt. Személyéből sugárzott a szeretet, békesség, és a nyugalom.

Szívén viselte az idős emberektől a legkisebb gyermekekig a lelki gondozás felelősségét. Prédikációit nagy figyelemmel hallgattuk, amelyből erőt tudtunk meríteni.

Az én családom-de gondolom más család is- abban a szerencsés helyzetben volt, hogy nagyszüleim, szüleim, jómagam és gyermekeim bizalmasa is volt. Édesapámat a beteg ágyánál rendszeresen látogatta. Ha éppen aludt, akkor még egyszer eljött, hogy tudjon vele együtt imádkozni, beszélgetni. Nagy lelki erőt adott Neki utolsó óráiban!

Mikor nekem gondom, problémám volt szeretettel meghallgatott. Kisugárzásával a vele folytatott beszélgetéssel sikerült-közösen-, a lelki békémet megteremteni.

Gyermekeim, - főleg a fiam -, egy-egy hittan óra után mindig lelkesen mesélték, hogy miről beszélt a Pap bácsi!

Köszönettel, hálával tartozunk, hogy ismerhettük, nagy tudását megtapasztaltuk! Egyszerűsége, szerénysége sok embernek példaértékű lehet!

TÁNCZOS ESZTER – VOLT HITTANOSA, A PLÉBÁNIAI KÖZÖSSÉGÜNK TAGJA:

Mit is köszönhetek én a mi Pap bácsinknak? ... Elsőként a hivatásom ébredését említem meg, de ami ennél is fontosabb azt a szeretetteljes, csendes jelenlétet és kísérést, ahogyan a családomat körbevette.

Most így visszaemlékezve a következő pillanatképek jutnak róla eszembe.

Az első az, amikor egy műtét miatt szenteste előtti nap jöhettem ki a kórházból. Veszprémből hosszú volt az út hazafelé, de nagyon jó érzés volt, hogy karácsonyra hazajöhettem. Szenteste napján, amikor felébredtem akkor Pap bácsi ült az ágyam mellett. Eljött, hogy meglátogasson és lelkileg felkészítsen karácsony szent ünnepére. Ezen a karácsonyon nagyon hideg volt, de ő fontosnak érezte, hogy a kis Jézus születésének ünnepére felkészüljek, ezért ezen a hideg reggelen elsétált hozzánk.

A másik emlékképem az, ahogyan a templomunkban a cserépkályha előtt üldögélt és imádkozott a jó Istenhez, a Szűz Anyához értünk, a mi közösségünkért, és a városunkért, Mezőberényért. Többször bementem ilyenkor hozzá, volt, amikor beszélgetünk, vagy csak csendben ültünk. Itt megtalálhattuk őt. Egyszer nehéz szívvel mentem hozzá, hiszen a nagymamám már nagyon beteg volt, de én tudtam, hogy nála vigaszra találhatok. A harmadik, ami eszembe jut vele kapcsolatosan az, ahogyan támogatott abban, hogy hitoktató legyek. Akkor is mellettem volt, amikor a hivatásom elején úgy éreztem, hogy még vissza kell mennem Veszprémbe, ahol korábban tanultam. De ő tudta, hogy haza fogok térni. És ez így is lett. Én hiszem, hogy a Pap bácsi hívott haza, hogy a szeretet városomban, az

otthonomban, Mezőberényben hitoktassam és lehessenek a Gyermek és a Fiatalok mellett. Nagyon hálás vagyok ezért neki!

Hálás vagyok továbbá azért, hogy példát mutatott nekünk a kitartásban és az akaraterőben!

Ő egész életében szolgálni és adni szeretett volna. Ez sugárzott a példabeszédeiből. Különösen megérintett, amikor a magyar királylányról, a szolgáló szeretet nagy szentjéről Árpád-házi Szent Erzsébetről mesélt. Azért volt annyira hiteles, ahogyan tanított Szent Erzsébetről, mert az ő egész lényét áthatotta az a mély szeretet, ahogyan, a mi királylányunk fordult az emberek, különösen az elesettek felé.

Pap bácsi tenni vágyó akaraterejét számomra az is bizonyítja, ahogyan az élete vége felé is szólni szeretett volna a hívekhez. Tudta, hogy már lehet erőtlenebb a hangja, így hát, ha lassan is és óvatos léptekkel is, de felment a szószékre, hogy onnan jobban hallják, hogy az ő tanítása és üzenete eljusson a lelkekhez.

Számomra ez a kitartás és adni vágyás példaértékű. Köszönöm, hogy ezt mi láthattuk és megtapasztalhattuk, és bízom benne, hogy követni tudom Pap bácsit is ebben!

BUDAI LÁSZLÓ – DR. MAROSI ENDRE ATYA VOLT HITTANOSA ÉS MINISTRÁNSA:

„Számomra Marosi atya az erős hit és a megingathatatlan kitartás példaképe. Mindig, minden körülmények között fáradhatatlanul végezte a munkáját, tartotta a miséit, vezette a hittanórákat.

Életemet végigkísérte a keresztelestől a házasságkötésig, egyengette az utamat, finoman irányítva az életemet.

Bátran fordulhattam hozzá – mikor messzebb kerültem Mezőberényből, - ő mindig kedvesen, baráti fogadott, megértő tanácsaival segített.

Hozzánőtt a városhoz, a templomhoz, a hívekhez, leghosszabb papi idejét töltötte itt. Mégsem csak a városra, hanem a városban élő emberek szívére, lelkére gyakorolt hatását tartom korszakosan meghatározónak.

Kedves imádsága szerint is: „*Hiszek a Szent Szívben.*”

TIMÁR ISTVÁN SZILVESZTER – VOLT HITANOSA, AKI LELKI VEZETŐJEKÉNT,
PÉLDAKÉPEKÉNT TEKINTETT
DR. MAROSI ENDRE ATYÁRA:

Dr. Marosi Endre címzetes apát úr egyszerűségében volt nagyszerű. Ha 2 szóval kellene őt jellemezni, ezek lennének: szelídség és alázat. Úgy gondolom, hogy ő - a mai világgal szöges ellentétben - pontosan azt és úgy képviselte, amit és ahogyan az Úr Jézus Krisztus 2000 évvel ezelőtt tanította, vagyis a Krisztusi szelídséget és mély alázatot. Azóta sem találkoztam olyan emberrel, aki ezen erényeket ilyen mértékben képviselte. Rajongásig szerettem a hittanóráit, sosem okozott gondot akkor sem, ha a nulladik órában kezdődött, mert élvezet volt őt hallgatni, máig visszacseng egy-egy jellegzetes mondata. Illetve a "Hiszek a Szent Szívben és Szeretetében" rövid fohász ma is napjaim motorja. Nála gyóntam először és ő készítette fel a bérmálás szentségére is. Mindig is felnéztem rá, ugyanakkor ledöbbenett, hogy milyen kis porszem vagyok hozzá képest, aki sosem a külsővel, csakis a szív tisztaságával törődött. Nem panaszkodott, hogy pár 10 éves ruhákban jár, mert tudta, hogy ez csak anyag, az igazán fontos az a Transzcendens, aki mindenekfelett áll. Csodáltam azt is, ahogy az imádkozás során el tudott mélyülni, megjárta a magasságot és a mélységet egyszerre, a külvilág teljes kizárásával teljes mértékben átadta magát Urának. És a napi rutinból még 90 év felett sem engedett. Akkor is misézett, ha csak 1-2 ember vett részt a szentmisén, mert tudta, hogy nem a létszám a fontos, hanem a Keresztáldozat jelenvalóvá tétele. Nagyon hálás vagyok a Jóistennek, hogy ő lehetett a lelki vezetőm csaknem 20 esztendeig. A legfontosabb kérdéseket tanulmányaimmal, magánéletemmel kapcsolatban mindig vele beszéltem meg először, igazi támaszom volt. Számomra ő mindig is példakép marad, aki kitűzte a helyes irányt a Krisztusi jelmondat fényében: "*Ego sum via, veritas et vita*" („*Én vagyok az Út az Igazság és az Élet*”). Ugyanakkor a Szűzanya mélységes tiszteletére is nevelt. Valahogy úgy, hogy a Szűzanyán keresztül tudunk eljutni a legjobban a Szentséges Szívhez. Mária rajongásomat a nagymamám mellett neki köszönhetem. Erdélyiként talán mindig is kicsit közelebb éreztem magamhoz, mint mások. Amikor elment természetesen óriási űrt hagyott maga után, de ahogy feleségem fogalmazta meg, ő mindent átadott nekem, amire szükségem lehet az életben. És ez tényleg így van. És most már ott tartok, hogy a Mestertől örökölt Krisztusi alázatot én igyekszem a gyermekeimnek továbbadni.

**DR. MAROSI ENDRE A MEZŐBERÉNYI HÍRMONDÓ ÚJSÁG
HITÉLET ROVATÁNAK SZERZŐJE**

Dr. Marosi Endre atya éveken át aktív szereplője volt Mezőberény kulturális életének. Nemzeti ünnepeinken ökumenikus istentiszteletek keretében beszédeket vállalt, páratlan retorikai képességeit nemcsak hívei, hanem minden hallgatója csodálta és elismerte.

Az időközben hagyománnyá vált adventi gyertyagyújtásokon egyházközségünk szolgálatában haláláig részt vállalt. 2008. adventjének harmadik vasárnapján, utolsó nyilvános szereplésén már széken ülve megrendítően nagy beszédet mondott.

A továbbiakban beszéljenek azok az idézetek, amelyeket a Mezőberényi Hírmondó újságban olvashattunk az évek során Dr. Marosi Endre életéről, munkáságáról:

A Mezőberényi Hírmondó 1991. januári-februári számában megjelent „Életutak” című Bagi József által készített interjúból megtudhattuk, hogyan élte mindennapjait az akkor 75 éves Marosi Endre atya: „Reggel 4-kor kelek, imádkozom, kinyitom a templomot. A reggeli órákat fizikai munkával töltöm. a kertet, a templomkertet, az utcát gondozom, hozom rendbe. Délelőtt 9-11-ig a betegeket látogatom, postára viszem a leveleket, majd az irodámban dolgozok. Délutánonként heti két alkalommal hittanórám van és végzem a többi papi feladataimat. Este 5 órától a templomban vagyok, este 8-ra érek haza. Ilyenkor átnézem az újságokat, majd 10 órakor lefekszem aludni.” Az ekkor nyugdíjas pap rendkívüli munkabírást annak is köszönhetné, hogy püspöke kérte, ha egészsége engedi - a pap hiány miatt -, gyakorolja hivatását településünkön. Ő rendületlenül, imádságosan kitartott, és szolgált.

A Mezőberényi Hírmondó 1998. május hónapban megjelent a „Gyémántmise alkalmából” készített S. Nagy Katalin interjúból olvashattunk arról, mit üzen az atyánk a mai fiatalságnak: „Mindenekelőtt azt, hogy próbáljunk meg mindannyian gondolkodni! Törődjünk azzal, hogy milyen nagyszerű dolog embernek lenni, becsüljük meg saját emberi méltóságunkat! Fektessünk nagyobb hangsúlyt a magyarságunkra, igyekezzünk minél jobban elmélyedni a magyar irodalom kiváló műveiben!”

A Mezőherényi Hírmondó 2008. áprilisi számában Csabay Károly „’Rubint misére készülve’ című riportjában plébánosunk az újság olvasóinak, s ezáltal nekünk Mezőberényieknek üzent: *„Legyenek Isten akarata szerinti boldog emberek. Ehhez saját közreműködésükre is szükség van: minél erősebb bennünk a hit, annál boldogabbak leszünk. Ehhez nem kell teológiai értelemben vett hit — ez az a hit, amely minden jóérzésű emberben megvan.”*

— • —

EGY ÉLETÚT VÉGÉN

A kommunizmus évtizedei alatt sok megpróbáltatás érte, de szilárd hitét megtörni sosem tudták, a „békepapságtól” következetesen elzárkózott, vállalva a hányattatást és mellőzöttséget is. Életszentsége itt, Mezőberényben teljesedett ki, ahol 38 éven át szolgálta a katolikus gyülekezetet szeretettel és odaadással, s a rá jellemző szerénységgel.

Csodálatra méltó volt az ő Jézus Szíve imádata, s példamutató Szűzanya tisztelete, az első péntekhez való ragaszkodása, puritán-tiszta életvitele s a legszebb keresztyén erények gyakorlása és tanítása, mint az alázatos szeretet, szolgálat, áldozatvállalás, szerénység, türelem és kitartás.

Imáiban gyakran kérte a jó Istent, hogy a gazdagságtól és a nagy nyomortól oltalmazza őt és a híveket. Odaadó szeretettel gondozta az öregek és betegek lelkét, minden első pénteken (sokszor erején felül) végiglátogatta az Oltáriszentséget váró idős híveket. Szívügye volt a hitoktatás, de fájlalta, hogy egyre fogy kis tanítványainak száma.

Emlékezetes prédikációiban is többször idézte kedvenc hittanos metaforáját, miszerint ő egy „szivacs”, eszköz Isten kezében, mellyel letörli bűneinket. Ki tudná megszámlálni, hogy ez a drága „Szivacs” hány ezerszer segített lelkeinket kifehéríteni? Félte szerette nemzetét, és szomorúsággal töltötte el annak számbeli fogyatkozása éppúgy, mint vallási és erkölcsi hanyatlása. Mindig büszke maradt erdélyi származására, s az ünnepi Szentmisék végén a magyar Himnusz után ő kezdte énekelni: „Ki tudja merre, merre visz a végzet...”

Szomorú lélekkel, de Isten kegyelmében bízva és akaratában megnyugodva búcsúznak Pásztoruktól a mezőberényi, köröstarcsai és csárdaszállási hívek.

(Dr. Dóczy Balázs – Hiszek a Szent Szívben 77.old-78.old)

— • —

EMLÉKVERS
DR. MAROSI ENDRÉRŐL

Kedvenc tanítványa voltam,
segített a bajban,
nem kértem de megtette
s csendesen értette.

Fájdalmát nem mutatta
s csendben szenvedett
most elragadta fájdalma,
ezért is szeretett.

Édesanyját nem ismerte,
de nevelő anyját végtelenül szerette.

Mikor Szarvason szolgált,
Édesapja befejezte sorsát.

A békepapságnak nem hódolt be,
inkább a kiközösítést tűrte.

Keresztlánya meghalt,
azóta húsból koplalt.

Mikor utoljára láttam,
éppen aludt lágyan,
áldását adta rám,
a kezével némán.

(Tóth Julianna Bernadett
8/A osztály)

**Ezzel a verssel emlékezett meg szeretett Pap bácsijáról,
gyermekként Dr. Tóth Julianna Bernadett.**

Versében összefoglalja mindazt, amit, gyermekként megtudott
dr. Marosi Endre atya életéről, hitéről és hivatásáról.

Az emlékvers a Mezőberényi Hírmondó 2009. áprilisi számában jelent meg.

HISZEK A SZENT SZÍVBEN

Dr. Marosi Endre címzetes apátról, katolikus papról még többet megtudhatnak a 2013-ban, pappá szentelésének 75. évfordulójára egyházközösségünk kiadványában megjelent emlékkönyvben.

Az emlékkönyv címe: „*Hiszek a Szent Szívben*”, amelyben a Mezőberényi Hírmondóban megjelent írásai és a vele készített újságcikkek, írások egy része lett összefoglalva, Csabay Károly és néhai Pallagi Mária jóvoltából. A kiadványt Mezőberény Város Önkormányzata is támogatta.

Ezt a kiadványt a mezőberényi értéktárba történő felterjesztésem megírásához forrásanyagként használtam.

Mindezek tükrében dr. Marosi Endre atyát szívből és hálás szeretettel ajánlom a Mezőberény Település Értéktárba való felvételére.

Pütkösti István Gáborné

felterjesztő

MELLÉKLETEK

„ÚJ SZÍVET ADOK ÉS ÚJ LELKET OLTOK BELÉTEK” (EZ 36,26)

„Azért dobog a szívünk meleg szeretettel drága magyar hazánkért, mert ezzel Isten akaratát töltjük be, aki bennünket magyarnak teremtett, hogy magyar lelkünk, magyar kultúránk tegye szebbé, színesebbé, jobba az egész emberiség életét.”

*(Dr. Marosi Endre – „Új szívet adok és új lelket oltok belétek” (Ez 36,26) /Részlet/ -
Mezőberényi Hírmondó, 1996. augusztus)*

CSALÁDOK SZOLGÁLATÁBAN

„Mécs László írja „A királyfi három bánatá”-ban: soha nem tudja meghálálni azt a sok szeretetet, amit édesanyjától kapott. Valószínű, ezzel mindannyian így vagyunk.

Gondolom, ebből a nagy adósságból valamit mégis törlesztünk, amikor minden édesanyára nagy tisztelettel tekintünk. De nem kisebb tisztelet illeti meg a mindennapi élet terhei alatt görnyedő édesapákat. Ideális az lenne, ha a jó édesapák meg tudnák keresni a család megélhetéséhez szükséges anyagiakat. Az édesanyák széppé, vonzóvá, meleggé tudnák tenni azt az otthont, ahol a gyerekek mindig jól éreznék magukat.

A szép családi életnek örök mintaképe a názareti otthon.”

(Dr. Marosi Endre – Családok szolgálatában /Részlet/ – Mezőberényi Hírmondó, 1994. január)

A GYERMEKEK ÉS FIATALOK SZOLGÁLATÁBAN

„Jézus utolsó parancsa: *„Menjetek, tanítsatok minden népet.”* (Máté 28,19).

Ezek után nem kell hangsúlyozni, aki élethivatásának választja a tanítást, nagyon szép dologra vállalkozik. Ám, hogy ezt a gyönyörű hivatást megfelelően töltse be, két dologra van szükség:

Az egyik: ismerje és tanítsa az igazságot. ...

... A másik fontos dolog ehhez a gyönyörű hivatáshoz, szeresse azokat, akiket tanít.

Szépen fogalmazza ezt meg Gárdonyi: „Mikor belépsz az iskolába – legyen az az arcodon Jézus nyájassága! – Nem könnyű munka a tanítás. De nagyon szép. Áldás az emberekre. De boldogság a tanítónak is látni munkája szép gyümölcsét.”

(Dr. Marosi Endre – „Akik az igazságra oktattak, sokat tündökölnek örökké, mint a csillagok” (Dán 12,3)

/Részlet/ – Mezőberényi Hírmondó, 1996. szeptember)

A BETEGEK SZOLGÁLATÁBAN

„Mennyire szívén viseli Jézus ma is a betegek sorsát, az ítélet egyik tárgya éppen ez lesz: Beteg voltam és meglátogattatok. Szeressük nagyon a betegeket! Ne feledjük, amit nekik teszünk, Jézusnak tesszük! A betegség nem Isten büntetése, hanem alkalom arra, jobban megértsük a megváltó Jézus érettünk való szenvedéseit. Tudjuk megbánni botlásainkat! Nagyon igaza van a sokat Szenvedett Harangi Lászlónak: *„Alig lüktet az érverésem. Mégis, Jézus, a Te munkádat végzem. Világot váltok és megszentelek.”* A türelemmel viselt szenvedés osztozás Jézus megváltó szenvedésében. Sok isteni kegyelmet eszközölhetünk ki vele magunk és hozzátartozóink számára.

*(Dr. Marosi Endre – „Beteg voltam, és meglátogattatok” (Mt 25,36) /Részlet/ -
Mezőberényi Hirmondó, 1995. június)*

„MAGYARNAK LENNI: NAGY SZENT AKARAT”

„Magyarnak lenni: nagy s szent akarat,
Mely itt reszket a Kárpátok alatt,
Ha küszködön, ha szenvedőn, ha sírva,
Viselni sorsunk, ahogy meg van írva?”

(Sajó Sándor: Magyarnak lenni /Részlet/)

2007. augusztus 20-án, Szent István ünnepén a magyar-csehszlovák lakosságcsere 60. évfordulójára emlékezve Dr. Marosi Endre atya támogatásával és áldásával hálát adott közösségünk és városunk az isteni gondviselésnek, hogy közel kétszáz szülőföldjéről kitelepített felvidéki család otthonra talált városunkban. Hálája jeleként a Mezőberényi Római Katolikus Egyházközség, Mezőberény

Város Önkormányzati Képviselő-testülete és magánszemélyek hozzájárulásával márvány emléktáblát helyezett el a templomunk oldal falára. A gútai önkormányzat küldöttsége is jelen volt a kitelepítésre emlékeztető tábla leleplezésénél.

AH, HOL VAGY MAGYAROK TÜNDÖKLŐ CSILLAGA?

Dr. Marosi Endre atya nagy tisztelője volt államalapító Szent István királyunknak. Munkásságát és bölcsességét nagyra becsülte. Tanításait követendő példaként állította plébániai közössége és városunk lakói elé, hogy erősödjön bennük a szeretet köteléke, mely családjainkat és magyar népünket összekovácsolja és boldoggá teszi. Erről tanúskodott az 1994. augusztusában megjelenő írása a Mezőberényi Hírmondóban:

„Ha elemezni akarjuk, mi tette igazán nagygyá Szent István királyunkat, egy szóval válaszolhatunk rá. A szeretet! Azt akarta, országában mindenki boldog legyen. Ehhez pedig múlhatatlanul szükséges a mindennapi kenyér. Ezért tanítja népét bencés szerzetesek által lelkiismeretes munkára. Ám ez a kenyér csak akkor lesz igazán ízes, ha imádság fűszerezi. Az ima és a munka csak alap ahhoz, hogy az ember boldog legyen. Erre az alapra épül fel a tiszta, szép, meleg családi élet. Hitvesek és gyermekek egymás iránti szeretete napsugarassá, vidámmá teszi az életet. A sok boldog családi otthonból épül fel a nemzet, amelyről az írás szavai: *„Boldog az a nép, amely örülni tud”* – Szent István azt is bölcsen meglátta, az ilyen népnek csak javára válik, ha az országban más nemzetiségű népek is letelepednek. Ezek a népek, akiket megértő szeretettel fogadunk, kultúrájukkal, sajátos értékeikkel gazdagítani fogják országunkat. Mennyi viszálynak venné el a lehetőséget, ha ma is ilyen bölcsen gondolkodnának az emberek. Ha ma is szeretet vezetné őket. Az a szeretet, amely igazán nagygyá tette Szent István királyunkat.”

*(Dr. Marosi Endre – Ah, hol vagy, magyarok tündöklő csillaga? -
Mezőberényi Hírmondó, 1994. augusztus)*

GYÉMÁNTMISE

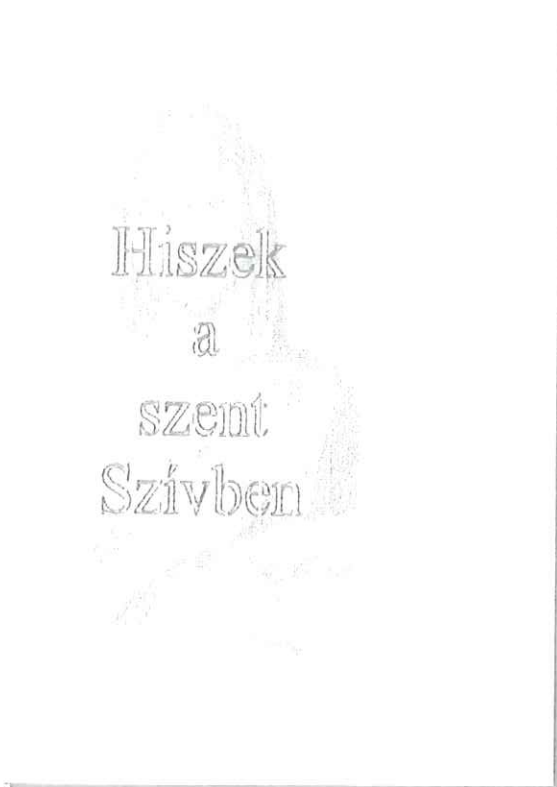
„Hálát adunk az Istennek, amiért 1971-ben Mezőberénybe került Atya. A közel 28 év alatt számos fiatalnak és idősnek adott lelki segítséget és támaszt. Bölcsességének és természetességének köszönhetően nagy tisztelettel és szeretettel tekint rá kicsi és nagy egyaránt.”

(S Nagy Katalin – „Gyémántmise” /Részlet/ - Mezőberényi Hírmondó, 1998. május)

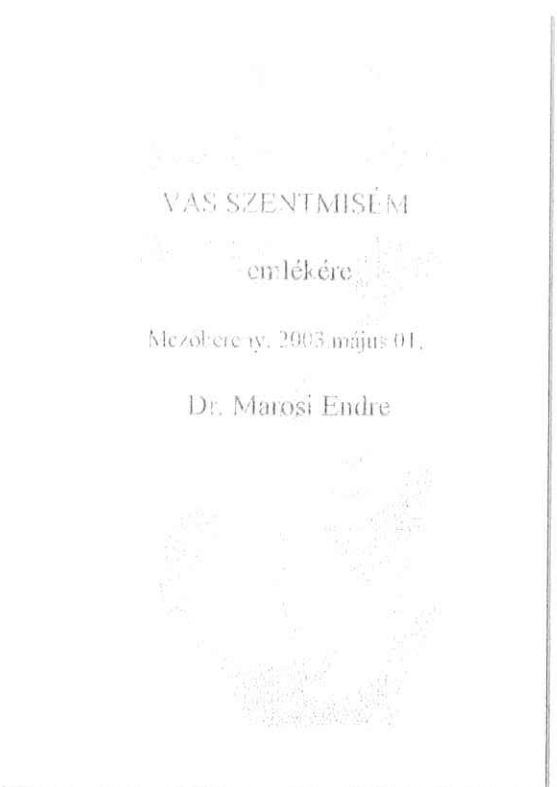

VASMISE

„Immár 65 éve, hogy dr. Marosi Endre, Mezőberény katolikus plébánosa Isten szolgálatába szegődött...” – kezdte ünnepi sorait a Mezőberényi Hírmondó 2003. júniusában megjelenő számában Pónyáné S. Nagy Katalin, aki írásában összefoglalta és visszaemlékezett a 65 éve papi szolgálatot teljesítő plébánosunk pályáját.

Hiszek
a
szent
Szívben

VAS SZENTMISÉM

emlékére

Mezőberény, 2003. május 01.

Dr. Marosi Endre

A képeken Dr. Marosi Endre atya vas szentmiséjére készített szentképet láthatják, melynek elején az Úr Jézus képét láthatják Endre atya imádságának kezdő sorával: *Hiszek a Szent Szívben*.

(Endre atya mélysége nagy tisztelője volt Jézus Szentséges Szívének.)

A szentkép hátoldalára pedig csak egyszerűen és szerényen meg van említve, hogy milyen alkalomból készült a szentkép, illetve a dátum - 2003. május 1. -, amely emlékeztet mindnyájunkat arra, hogy 65 évvel ezelőtt 1938. május 1-jén szentelték fel pappá De. Marosi Endre atyát.

RUBINTMISE

„Csendes misén ünnepelték plébánosukat pappá szentelésének 70. évfordulóján, rubint miséjén a mezőberényi hívek. A községben 1971 óta szolgáló pásztorát köszöntötte a Szeged-Csanádi Egyházmegye papsága, Isten áldását kérve életére és munkájára.” – vezette fel az Magyar Televízió munkatársa azt a felvételt, amely bemutatta Dr. Marosi Endre atyát, aki 2008. május 1-jén ünnepelte pappá szentelésének 70. évfordulóját.

A TV felvételben dr. Marosi Endre atya maga osztja meg a hallgatóságnak papi hivatásának történetét, a 70 éves szolgálatának meghatározó történéseit. Ugyanakkor belepillanthatunk és elmélyedhetünk a rubint szentmiséjének adott liturgikus részeibe: mint például Endre atya szentbeszédébe és az átváltoztatás csodájába.

Mindezek mellett tanúságtételeket hallgathatunk meg a jubiláló plébánosunkról. A Magyar Televízió felvételében megszólal a városunk nagyra becsült és tisztelt tanítója, néhai *Hegedüs Pálné*, mindenki tanító nénije, aki kiemelte Endre atya kitartását, teherbírását. Továbbá egy kedves akkori tanítványa, *Tóth Eszter* is vallott arról, hogy a hittan órákon Pap bácsi mindig a szeretetről tanított, mindig úgy tanította őket, hogy szeretetben éljenek és mindenkit szeressenek. *Feyér Sándor* városunk nem rég elhunyt evangélikus lelkésze is a szeretet kiáradását emelte ki Endre atya szolgálatával kapcsolatosan. Fontosnak tartotta megosztani azt, hogy néhai plébánosunk milyen hűsegesen vett részt a városunk ökumenikus istentiszteletein.

Egyházmegyénk papjai közül az akkori *kerületi esperes, Kovács Péter (jelenleg a Szeged-Csanádi Egyházmegye püspökhelynöke)* osztotta meg érzéseit Endre atyával kapcsolatosan. Péter atya kiemelte dr. Marosi Endre atya alázatosságát.

Az ő gondolatai ezek voltak a jubiláló plébánosunkról:

Atyától most már jó pár évtized alatt megtanulhattuk, hogy mi is az az alázat. Talán én ezt emelném ki legjobban az ő életéből, hiszen nagyon sok helyen volt nehéz körülmények között, és tulajdonképpen a politikai is mindig befolyásolta ilyen értelemben az ő helyezését. És ettől függetlenül ő nagy-nagy lelkierővel, derűvel tudta mindig kezelni ezeket a dolgokat. Hiszen az ő hite és a belső megélései voltak azok, Isten kapcsolata, amely fölé emelte ezeknek a korlátoknak. Így menetközben tudott doktorálni is. Ő szellemileg nagyon friss mind a mai napig. Nagyon sokat olvas, nagyon sokat imádkozik, és tulajdonképpen ő nagyon jól karbantartja önmagát szellemileg és lelkileg is. És nekünk

itt ebben az esperesi kerületben is különösen is nagyon mély forrás, így mondjam, hiszen amikor gyűléseink vannak – kerületi gyűlések -, akkor nagyon bölcsen szól hozzá tapasztalataival, sokszor bennünket is megszégyenítő alázattal, odaadással és lelkesedéssel, attól függetlenül, hogy most a környezetében milyen nehézségekkel küzd, vagy akár a most már a koránál fogva is a saját korlátaival. De nagy-nagy hitet és lelki erőt látunk nála, és ez nekünk is erőt ad. És ez a mi számunkra, amiben ő példakép: az alázatban, lelkierőben és hitben.

(Kovács Péter – kerületi esperes)

Endre atya nem csak mesélt a hivatásáról, hanem az ünnepi szentmiséjén, úgy, mint máskor is felment a szószékre, hogy onnan tanítsa és bátorítsa a rubint szentmisén megjelent ünneplőket. Biztassa őket arra, hogy szeressenek, és mindenkinek az legyen a célja, hogy eljusson az örök boldogságra.

Az alábbi sorokban dr. Marosi Endre atya rubint szentmisés szentbeszédének azon részét olvashatják, melyet rögzített a Magyar Televízió:

Mindnyájunknak egy nagyszerű célunk van a földi életünkkel, eljutni az örök boldogságra, ahol megtapasztaljuk a legnagyobb dolgot és tudunk igazán szeretni. Az Isten Szeretet. Szent János olyan szépen írja ezt az ő írásaiban és úgy tanítja még öreg korában is a fiatalokat: Szeressétek egymást! Szeressetek! És amikor már megsokallják, hogy annyiszor mondja, ő ezt válaszolja: Ez a legfontosabb. És kimondja a nagy valóságot: Isten Szeretet. Ez a nagy valóság. És ennek a szeretetnek a köztünk való nagy megnyilvánulása az Oltáriszentség. És ez az Oltáriszentségi Jézus, aki valósággal jelen van a kenyér színe alatt – testével, lelkével, istenségével, emberségével – ez a Jézus ki mondotta: Én vagyok az Út. Mindenki bejuthat a mennyországba. Itt az út. Aki erre az útra rálép, a mennyországba vezet. És más út nem vezet a mennyországba.

(Dr. Marosi Endre – címzetes apát, plébános)

Végezetül hadd osszuk meg Endre atya kérését, mely által mindenkinek üzen.

Dr. Marosi Endre atya rubint misés kérése:

A jó Isten adná, hogy egy kicsit fordulna a kocka és tanulnák meg az emberek szeretni egymást, mert az hiányzik Magyarországon: a szeretet.

Megjegyzés:

Dr. Marosi Endre atya rubint szentmiséjéről készült TV felvételt - a Magyar Televízió jóvoltából – megtekinthetik a felterjesztéshez készített dvd-n. A Magyar Televízió felvételét ezen a dvd-n két felvétel segítségével tudják megtekinteni.

1. felvétel megnevezése: VTS_01_1 (22 PERC)
2. felvétel megnevezése: VTS_01_2 (3 PERC 45 MÁSODPERC)

— . —

A SZÍV BŐSÉGÉBŐL SZÓL A SZÁJ

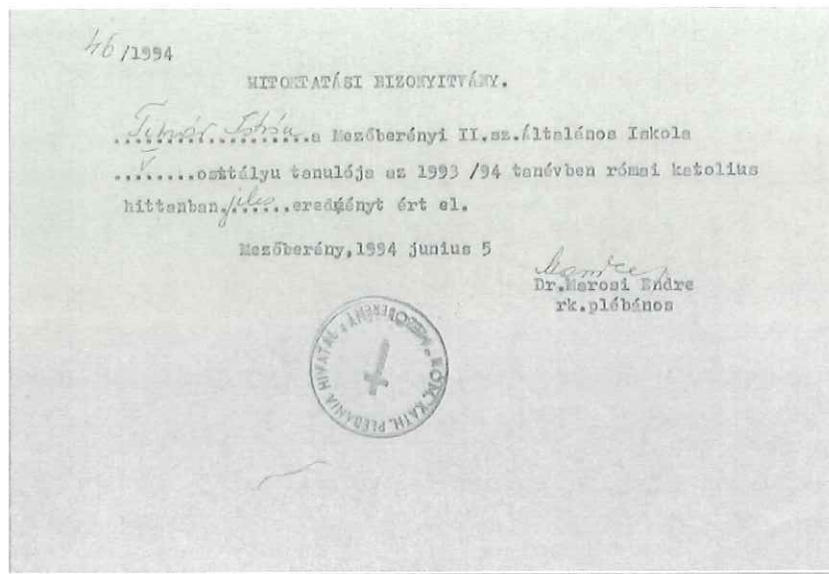

„Talán sokan nem is gondolnak rá, milyen nagy kincsünk, hogy beszélni tudunk. „Minden élőlénynek az lett a neve, aminek Ádám elnevezte.” (Ter 2,19). Sajnos ez az egyértelműség addig tartott, amíg az emberi gőg megkezdte a bábéli torony építését. „Ott zavarodott össze az egész föld nyelve.” (Ter 11,97). Annál nagyobb öröm volt, amikor pünkösdkor „mindenki saját nyelvén hallotta, amit az apostolok beszéltek” (ApCsel 2,6). Ott sorakozik s sokféle nyelv között a mi drága anyanyelvünk: a magyar. Meglehet, van a világon szebb nyelv is, de nekünk ez a legszebb, legdrágább. erre tanított édesanyánk, ez szentelte meg első beszélgetésünket a jó Istennel, amikor először imádkoztunk. társas érintkezésünket a beszéd teszi lehetővé. Szavainkkal tudunk vigasztalni, tanítani, bátorítani, örömet szerezni.

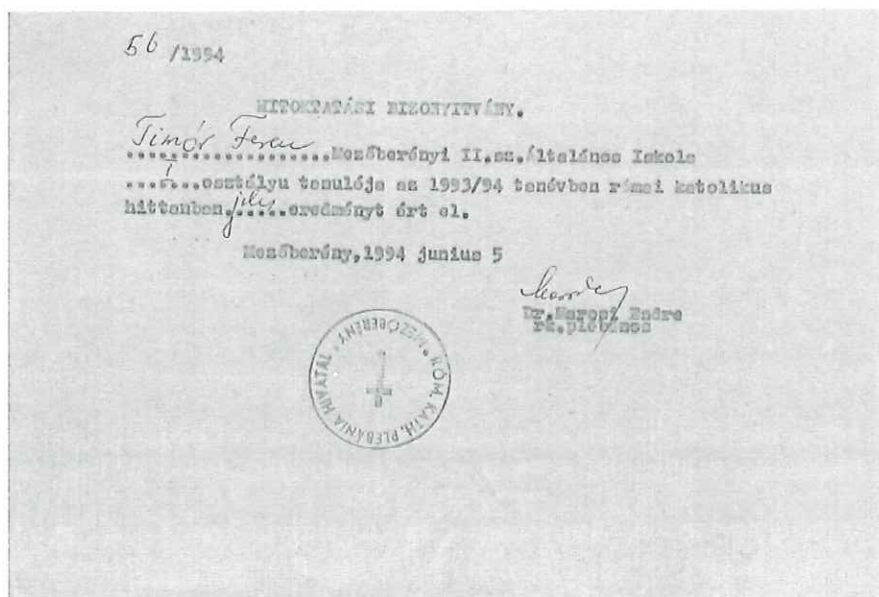
Ragaszkodjunk a mi drága nyelvünkhöz! Ha szépen tudunk magyar nyelvünkön beszélni, hamarosan megtapasztaljuk, mennyi örömet tudunk szerezni, mennyi szomorú embert tudunk megvigasztalni, és milyen széppé tudjuk tenni Istennel való beszélgetésünket, az imádságot.”

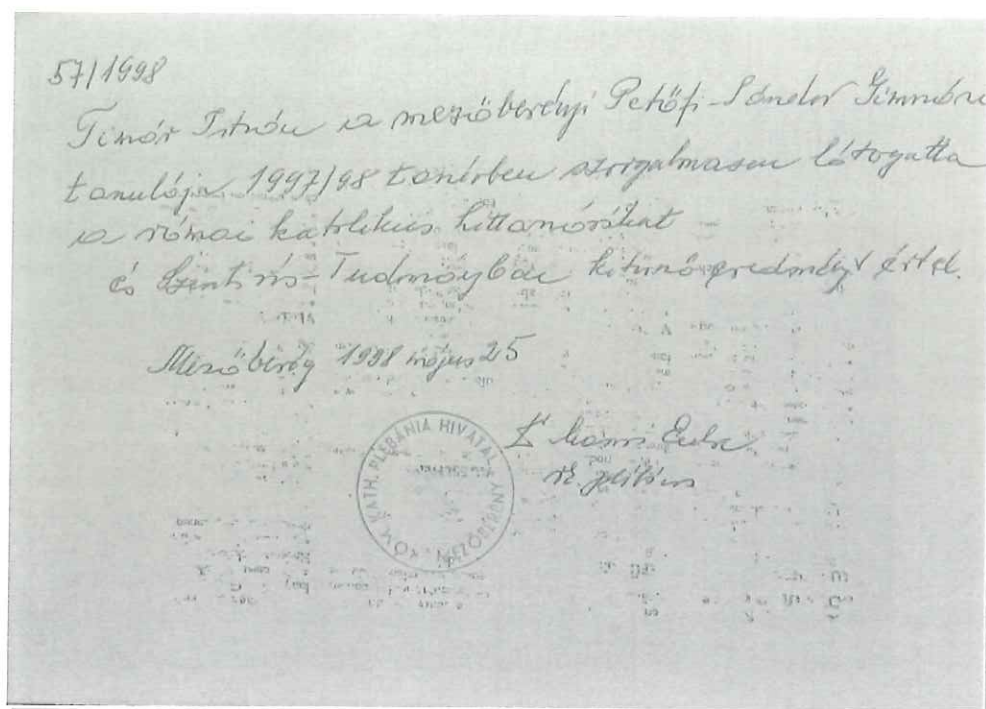
(Dr. Marosi Endre – „A szív bőségeből szól a száj” /Részlet/ – Mezőberényi Hírmondó, 2000. július)

HITTANOS BIZONYÍTVÁNYOK

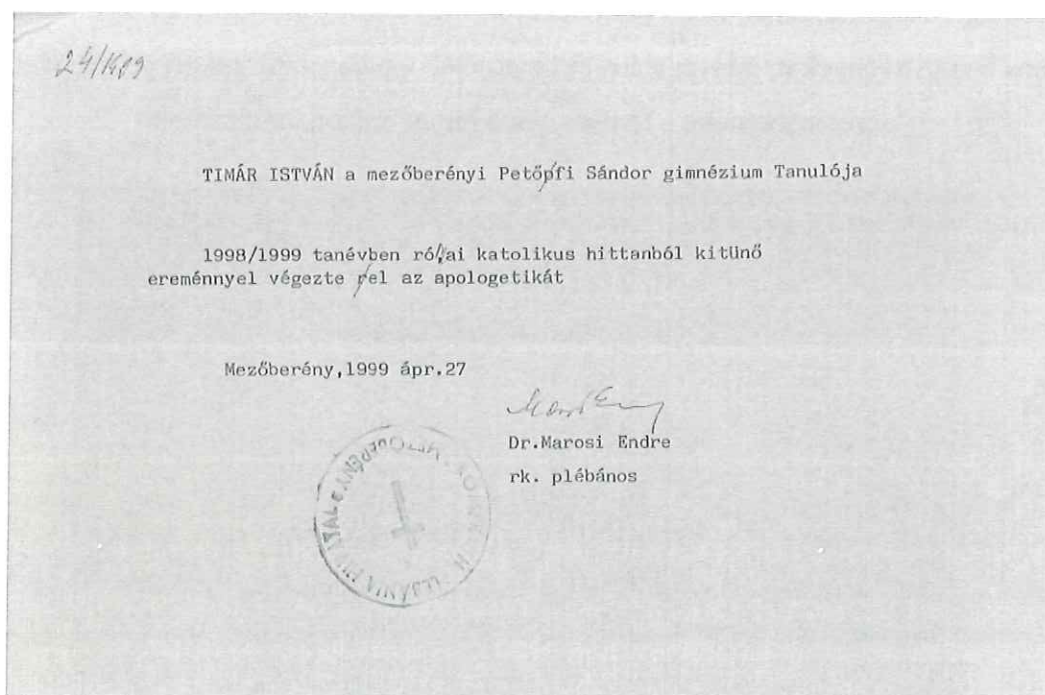

Dr. Marosi Endre atya szívvel-lélekkel tanította a gyermekeket és a fiatalokat a hitbeli ismeretekre, tanulmányozta velük a Szentírást. Fontos volt számára, hogy a hittan órákon hallottakat a szívükbe zárják, és megélik és megvallják hitüket a felnőtté válásuk során. Abban az időben, mikor itt, Mezőberényben hitoktatott, még nem voltak hivatalos hittanos bizonyítványok. De Endre atya fontosnak tartotta, hogy a gyermekek, a fiatalok és a szüleik tudják, hogy egy-egy hittanos tanévben miről tanultak gyermekeik, és ezt a hitbeli tudást milyen fokon sajátították el. Ezért saját kezével, vagy az írógépe segítségével állította ki a hittanos bizonyítványokat, melyet aláírt és lepecsételt a plébániánk akkori pecsétjével, hogy ezzel is kiemelje a fontosságát a hittan órákon tanultaknak.

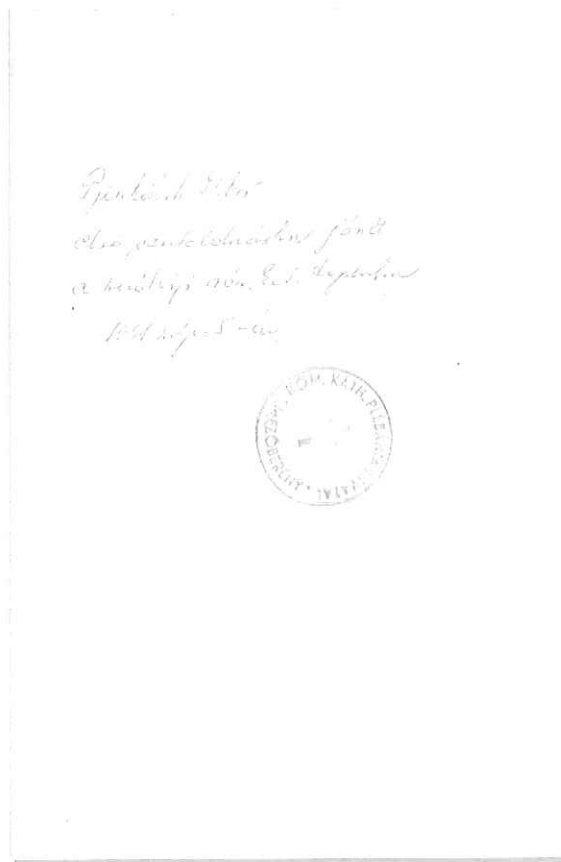
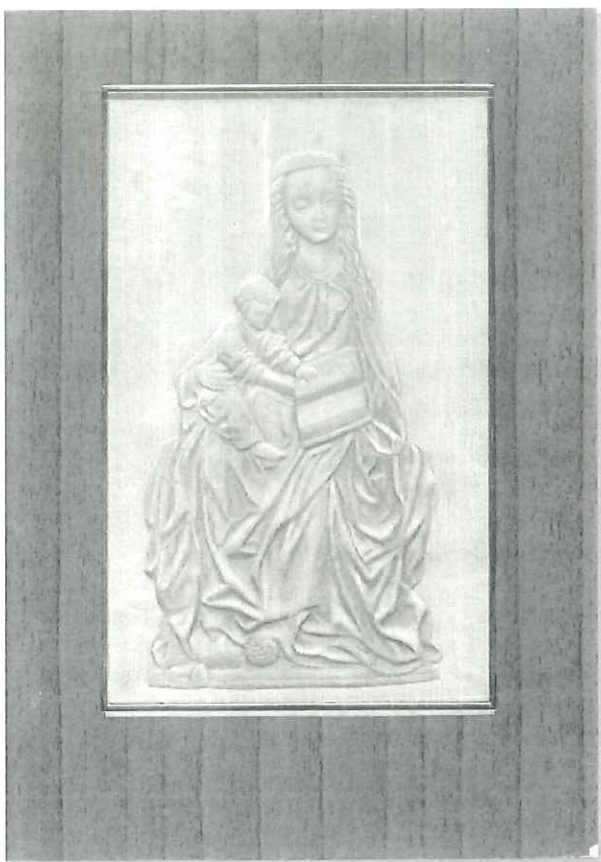

A Timár család fontosnak tartotta, hogy gyermekeik hitoktatásban részesüljenek és a hittan órákon hallottaknak köszönhetően gyarapodjon és mélyüljön a hitük. Ennek fontosságát az Endre atya által készített hittanos bizonyítványok megőrzése is jelzi. A közel 30 éves hittanos bizonyítványok nagyon fontosak a család tagjai számára. Az akkori gyermekek és fiatalok, felnőttként is hálával gondolnak vissza a Pap bácsi által megtartott hittan órák mélységére és komolyságára.

ELSŐÁLDOZÁSI EMLÉKLAP

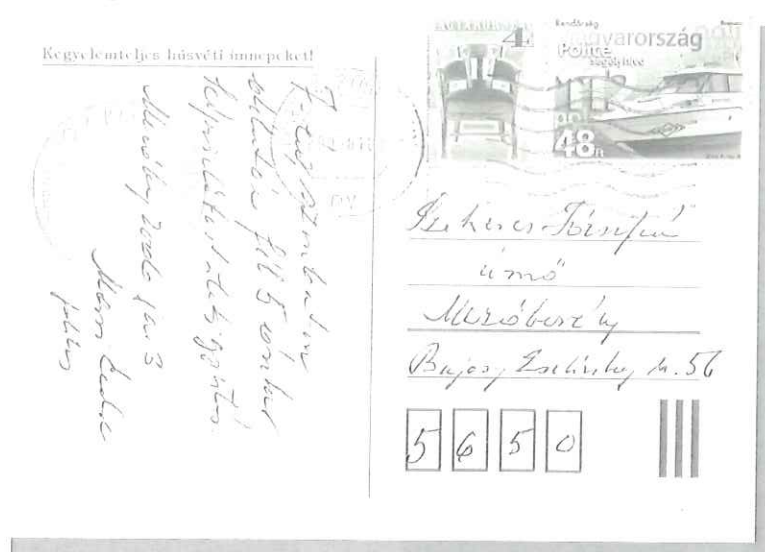
Dr. Marosi Endre atya a gyermekek és a fiatalok hitoktatása és lelki nevelése mellett fontosnak tartotta, hogy elvezesse őket a szentségi élethez és felkészítse őket az első szentáldozásra, amikor az

Oltáriszentségben jelenlévő Úr Jézussal találkozhatnak.

Pümkösti Gábor osztotta meg velünk elsőáldozási emléklapját, amelyen jól látható, hogy Pap bácsi saját kézírásával örökítette meg Gábor első szentáldozásának időpontját.

Az elsőáldozási emléklap elején pedig a Szűz Anya látható, karjában a kis Jézus, aki önmaga is tanult, példát adva a gyermekeknek és fiataloknak.

„A SZÉP SZÓ JOBB AZ AJÁNDÉKNÁL IS” (SIR18,16)

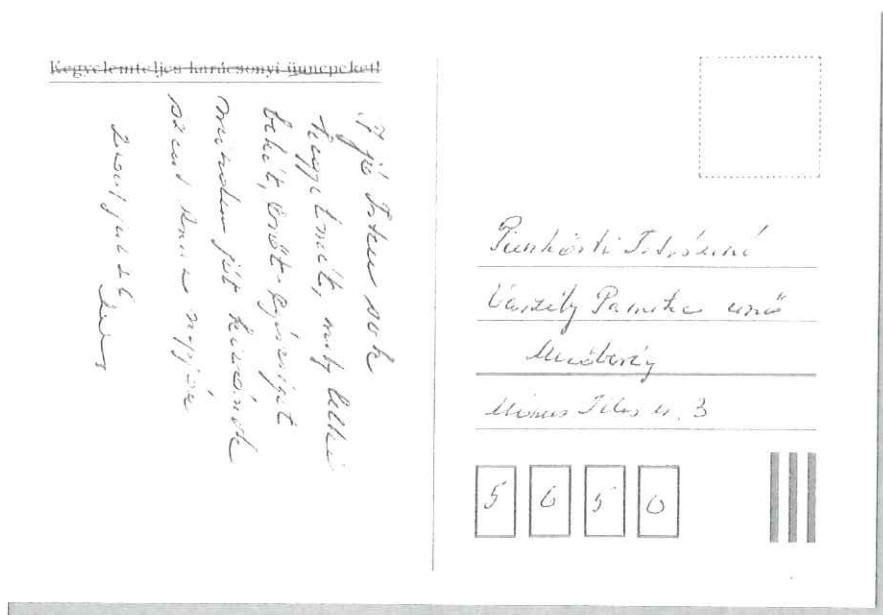

Endre atya a legnagyobb kedvességgel, és tisztelettel fordult az emberek, a közösségünk tagjai felé.

Ezt nemcsak a személyes beszélgetések során tapasztalhatták meg, hanem az írásaiiban, a levelezéseiben. A levelekre és a képeslapok címezésekor nemcsak a nevet tüntette fel, hanem a tisztelete jeleként Úrnak és Úrnőnek is megszólította a címzetteket.

Amikor valamilyen esemény volt a templomunkban vagy a plébánián, a személyes meghívás mellett saját kézzel írott meghívókat is küldött az érintetteknek, ezzel is éreztetve, hogy fontos számára, akinek küldte és nagy szeretettel várja az adott eseményre, programra.

Ugyanezzel a tiszteletteljes megszólítással szólította meg a közösségünk ünnepeltjeit névnapjuk vagy születésnapjuk alkalmából.

AJÁNDÉK ENDRE ATYÁTÓL

Endre atyától kapott ajándékokra úgy tekintek, mint ereklyékre,
különösen az érdemtelenül kapott rózsafüzérére,
amellyel érettünk imádkozott.

(Pümkösti István Gáborné, Endre atya lelki lánya, a beadvány felterjesztője)

AZ IMÁDSÁG EREJÉVEL

1. Rossz voltam Jézusom,
de már nagyon bánom.
Ne büntess meg érte
Jóságos Királyom!
2. Drága jó szivedbe
Tövist szúrt a vétkem,
Engedd, hogy kihúzzam!
Bocsánatod kérem!
3. Meg fogok javulni,
Bűneimet bánom,
Rossz többé nem leszek,
Hogy szived ne fájjon.
4. Édes jó Jézusom,
Főlséges Királyom,
Szerető szívedet
Teneked kitárom.
5. Hogy szívem szép legyen,
Kidobom a rosszat,
Jó leszek, hogy Neked
Örömet okozzak.
6. Jézusom szeretlek,
Bűneimet bánom,
Maradj mindig nálam
Jóságos Királyom!
7. Tisztaságnak drága gyöngye
Mária, te jó Anyám,
Hogy szívemet bűn ne érje,
Gondos szemmel nézz le rám
8. Segítsél Szent József,
értetlenül éljek,
És hogyha meghalok,
Mennyországba érjek.
9. Öröngyalom szívből kérlek,
Büntől, bajtól őrizzél meg
Életemben légy vezérem,
Halálomkor állj melletttem!
10. Jó Isten, Te adtál nekem
Szerető szülőket,
Jóságukért oltalmazd,
S áld meg kérlek őket.
11. Add, hogy mindig úgy szerezsem,
Mint te szül Anyádat;
Add, hogy sose érje őket
Miattam a bánat.

(Dr. Marosi Endre atya összeállított és a saját kezével begépelte imádsága.)

Plébániai közösségünk imádsága lett ez a Marosi Endre atya által összeállított imádságok gyűjteménye. Ezeket az imákat Pap bácsi maga gépelte be az írógépe segítségével, és osztotta meg híveivel, hogy a szentmisék végén közösen imádkozzák, és kérjék általa a jó Isten, a Szűz Anya és Szent József segítségét és oltalmát az életükre és a szeretteik életére.

KÖZÖS MEGEMLÉKEZÉS DR. MAROSI ENDRE ATYÁRA

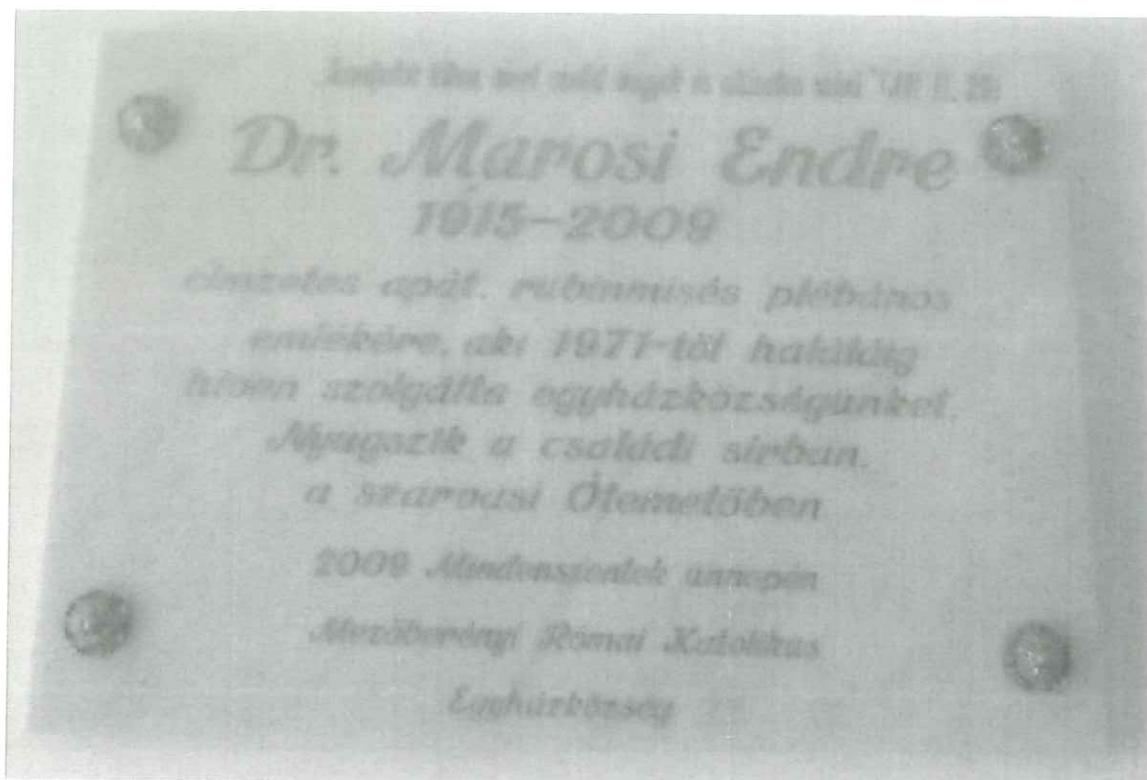
Drága Apát Urunk, légy közbenjárónk a Mennyei Atyánál, könyörögj érettünk!

Krisztus világossága fényeskedjék Neked!

(Dr. Dóczy Balázs fohásza dr. Marosi Endre atyához)

DR. MAROSI ENDRE ATYÁRA EMLÉKTÁBLÁVAL EMLÉKEZÜNK

A Szűz Mária Szent Neve és Szent József Plébánia közössége Endre atya halálának évében,
2009-ben, Mindenszentek ünnepéhez kötődően
emléktáblát állított a templomuk előcsarnokában
a szent életű plébánosuk emlékére,
aki 38 éven át szolgált hűséggel és alázattal a rábízott nyáj körében.

A plébániai közösség az emléktáblára Máté evangéliumából választott szentírási idézettel
foglalta össze és állított emléket Dr. Marosi Endre atya, címzetes apát életműve előtt:

„Tanuljatok tőlem, mert szelíd vagyok és alázatos szívű.”

(Máté 11,29)

Ó, ÁLDOTT SZŰZANYA!

Dr. Marosi Endre atya mélyen tisztelte és szerette a Szűz Anyát, aki nemcsak az Úr Jézus édesanyja volt, hanem Szent István királyunk felajánlásának köszönhetően, hazánknak,

Magyarországnak a patrónusa, vagyis oltalmazója.

Templomunk főoltárképe Mária mennybevételezt ábrázolja, melyet az egyházunk augusztus 15-én, Nagyboldogasszony ünnepén ünnepel.

Plébánosunk nemcsak ezen a napon, hanem mezőberényi szolgálatának minden napján feltekintett erre a Szűz Anya képre és imádságos lélekkel kérte Isten Szent Anyjának közbenjárását a rábízott egyházközösségért, városunkért, Mezőberényért és magyar hazánkért.

Sokszor letérdelve ezen oltárkép előtt, szívének kedves Máriás éneket énekelve is a Szent Szűz segítségéért esdekelt...

**Ó, áldott Szűzanya, mennyei szép rózsza,
Boldog mennyországnak drága gyöngyvirága!**

Bűnösöknek kegyes szószólója!

Vigyázz reánk, Édesanyánk,

Angyaloknak királyné asszonya!

(Hozsanna – 190. ének. - 1. versszak)

... ÉS ESDEKEL MOST IS ÉRTÜNK A MENNYORSZÁGBAN.

TARTALOMJEGYZÉK

Dr. Marosi Endre életrajza	1
Tanúságtételek dr. Marosi Endre atyáról	4
Dr. Marosi Endre a mezőberényi hírmondó újság hitélet rovatának szerzője	10
Egy életút végén	12
Emlékvers dr. Marosi Endréről	13
Hiszek a szent szívben	14
Mellékletek	15
„Új szívet adok és új lelket oltok belétek” (Ez 36,26)	16
Családok szolgálatában	17
A gyermekek és fiatalok szolgálatában	18
A betegek szolgálatában	20
„Magyarnak lenni: nagy szent akarat”	21
Ah, hol vagy magyarok tündöklő csillaga?	22
Gyémántmise	23
Vasmise	24
Rubintmise	25
A szív bőségéből szól a száj	28
Hittanos bizonyítványok	29
Elsőáldozási emléklap	31
„A szép szó jobb az ajándéknál is” (Sir18,16)	32

Ajándék Endre atyától	33
Az imádság erejével	34
Közös megemlékezés dr. Marosi Endre atyára	35
Dr. Marosi Endre atyára emléktáblával emlékezünk	36
Ó, áldott Szűzanya!	37

DR. MAROSI ENDRE, A PAPOK PÉLDAKÉPE

Marosi atya szerette a paptestvéreket. Minden papi találkozón részt vett, úgy a papok lelki napjain, a rekollekciókon, mint az évente két alkalommal megtartott, úgynevezett koronákon.

A papi rekollekció inkább lelki, a korona inkább szakmai tanácskozásnak minősülhet, amely megerősíti önazonosságunkat a papi közösségen belül, és egyben lehetőséget kínál az aktuális kihívások mérlegelésére és az előre tekintésre. Az első része tulajdonképpen imádság: általában szentségimádás és szentmise. Majd a munkamegbeszélés következik, amely szeretetvendégséggel zárul.

Marosi atya felszólalásai minden alkalommal élményszámba mentek. Általában a végén szólalt fel, mint a papi közösség legidősebb tagja. Úgy hallgattuk őt, mint egy pátriárkát, mint egy bölcs és szent tanítót. Soha senkivel nem vitázott, soha senkiről rosszat nem mondott. Szavaival, egész lényével legfőbb tanító Mesterünkre, Jézusra irányította a figyelmünket. Sugárzott belőle a Jézus iránti tisztelet és szeretet. Jézushoz való viszonya Keresztelő Szent Jánost idézte: „*Neki növekednie kell, nekem pedig kisebbednem.*”

Nagy tudása és lelkiisége mély alázatossággal párosult.

Utolsó találkozásunk a békéscsabai kórházban volt. Utolsó napjai voltak már, félig öntudatlan állapotban. Amikor elmondtam neki, hogy ki vagyok, mindjárt arra kért, hogy engedjük őt a templomba, mert még aznap nem misézett. Ez foglalkoztatta, nem a betegsége. Ilyen nagyra értékelte Krisztus kereszttáldozatát.

Ott, a kórházi ágyon ő maga volt a megfeszített Krisztus mása. Alter Christus. Ez a pap. Az igazi Pap. Ilyen volt Ő, Dr. Marosi Endre: a papok példaképe.

Lejegyezte paptestvére, Szigeti Antal békéscsabai plébános, aki tiszta szívvel és tisztelettel ajánlja Dr. Marosi Endre atya életművének felvételét a Mezőberényi Értéktárba, hogy a szeretett mezőberényi plébániai közössége mellett, Mezőberény városa is híven őrizze az ő életművének örökségét.

Szigeti Antal

a békéscsabai Pádui Szent Antal Társszékesegyház
és a mezőberényi Szűz Mária Szent Neve és Szent József Plébánia
plébánosa

